

ברור חיל, יום ראשון 07 ממרץ 2004 1.

עמוס יקורי.

הזמן עבר כפי שכתבתי לך בברכה המצורפת, אבל הנטינגרון לא אבדה חשיבותו.

ספר מבוסס על "תפיסה מאzn הגדות" ביחסים הבינלאומיים

המערכת הבינ"ל היא כאוטית: מספר השחקנים הוא גדול מאד ומורכב רב של קטגוריות: מדינות הריבוניות, עמים שונים ורכבים בתפקיד של ה苍בשות שהולקו בעידן הקולוניאלי, לא לפחות קריטריוון דמגראפי או אנטרופולוגי, אלא לפי היקוים שהכתבו ע"י מצב הכוחות של תחילת העידן הקולוניאלי. עמים שלמים או שבטים גדולים חולקו בין מדינות שונות, ומחלמות השחרור פירוק מדינות שונות, הודי-פקישן, צ'וסטובקה, יוגוסלביה, וסביה גלובללים בעידן המלחמה הקרה הרבו באופן בלתי נשלט את מספר השחקנים הפעילים. הנשך המודרני באופן פרודקסיאלי, בעל שימוש אוניברסלי לכל הגילאים ותרבותם וסורה עוברת לsoftmax תמורה כל מטבח פוליטי, הקל על כל קבוצת בעלי זהות היכולת להרוג ולהרים ולהפוך לגורם בעל רמה מקומית אזורית.

האופי הכאוטי של המערכת יוצרת מצבים בלתי ניתנים לחיזוי לא של מקום ולא של זמן: התפרקות של ברה"מ, פתוח של נשך הגערני גם של הודי וגם של פקישן, התפרקות של יוגוסלביה, כל אלה אירועים בעלי חשיבות גלובלית, תפסו את כל המערכת בתמי מוכנה לשינויים כה דרמטיים.

המלחמה היא חלק אימננטי של המערכת: במאה העשרים, נהרגומאה מיליון בני אדם במלחמות, אחרי הירושימה וננסקי היו כחמים מלחמות בעלות משמעות גלובלית בזיהו מלחמת קוריה, וייטנאם, הודי פקישן, הודי סין, סין וייטנאם, מלחמות המורה התיון, והחלו אין ספור מלחמות אורחים באפריקה, במזרח הרחוק, שבחלקם המשיכו אל המאה העשרים ואחד. ומספר מלחמות המתנהלות היום גם נע בין החמשים ששים. הנשך המודרני המורכב והיקר הנמצא בידי מדינות רבות הוא קטלני ומשמיד המונים גם ללא שימוש בנשך להשמדה המונית.

יש קושי מוסרי בהצגת הקשר הרופף ביןamenti האדם הנאור ושוחר שלום, וכל התוצאות שוחרות שלם בעידן המודרני לבין המיצאות של המערכת הבינ"ל. לקבוע אקסימאטית את האימננטיות של המלחמה בחו"י האדם והאומות מחיב להיכנס לדין במוסר והאתיקה של הקביעה הזאת במיוחד בחברה היהודית ודמוקרטיית. בל אין זה הנושא לדינו, וגם איןני האיש המתאים לפתח אותו. אני מחויב לתפיסה מאzn הכוחות בעקבות התבוננות רבת שנים על מצבה של המערכת הבינ"ל במיוחד על הגיאופוליטי של מדינת ישראל.

המערכת הבינ"ל יכולה לשאוף רק לסדר order ולא לצדak justice. הא"מ ומוסדותיה, הבנק העולמי, الكرון הבינ"ל, מוסדות אזריים, כל אלה מנסים למזער את האופן הכאוטי של המערכת, לקבוע כלליים וחוקים בתחומים שונים ורבים, ולאפשר לאומות עמים וארגוני לפקד תוך הימנעות מהיכוך שתוליך הגלובליזציה הגביר את סכנותיו. כל אלה שיכים ליטול עסקות סדר.

משמעות אין ביכולתם של הארגונים האלה לעשות צדק במובן של שוויון לכל השחקנים במערכת בלי להתחשב בעוצמתם או במבנה הקואליציה אליה הם משתייכים; לסין מותר לסתוף את טיבט, לאיים על טיוון. לרוסיה מותר לנצל מלחמת השמדה בצינה, לארה"ב מותר לפולש לעירק, אבל לכורדים עם שחוי על אותה הטריטוריה אף שניים אסור לה לירות מדינה עצמאית או אפילו אוטונומיה חילקית. לעומתם לפליטים מותר, הרי מאחוריהם עומדים בעיקר האינטרסים המובהקים של מיצרי הנפט הגדולים.

קשה לעולות על הדעת שבקובנטלאציה של המערכת של היום מדינת ישראל הייתה קמה. רק הוטטו של חלק מעצמות חוסם את הנזק שיכולה לגורם לישראל כל מוסד אחר. מדינות פשיסטיות או דיקטטוריות שגורות משחרר יכולות להטיל על ישראל כל שkeit או כל סנקציה הרי יש להם רוב קבוע ומוצק בכל מוסדות הא"מ מלבד מעצמה הבתמונה.

מאzn הכוחות. המושגים מעכמתה ומאzn הכוחות כבר מופיעים אצל תוקידיס "במלחמות פלופונזו". אנחנו מזוהים אותם בעולםנו כמדינות בעל עצמה גלובלית או אזרית. הייתה מערכת זו קוטבית ברא"מ וארה"ב אחרי מלחמת העולם השנייה, היום ישנה מעכמתה דומיננטית אבל המערכת מתפתחת כمولטי פולרית, אירופה, רוסיה, סין, יפן מלבד ארה"ב.

כאשר אירופי תסימ את התהיליך של השילוב הפימי, שבו השקיעו מנגנניה שנים רבות, ומשאבים לאין סוף היא כבר תהיה משוחררת מן התסביך האמריקאי, הרי היא חייבת לאריקה אם דם בניה שהחררו את

האירופאים בשני מלחמות עולם, רהייא תחזר ותשחק תפקיד מרכזי במערכת. עושרה הכלכלי, גודל אוכלוסייתה, עושרה התרבותית, ניסינה הבינלאומית וקשריה העמוקים עם כל הציילזציה האטלנטית והיהודו-נוצרית, כל אלה יחוירה לה למרכזיותה של המערכת והציילזציה המודרנית.

יפן, השניה במערכות הכלכליות, כפופה עדין ותוך מעט עשרות שנים עם הodo תמשיך להפתחה בקצב של היום ותצליח להקטין את הפער שבין מאותם המיליאון בעלי ההשכלה המערבית ובעליו ציילזציה גדולה ועטיקה לבין שמנה מאות מיליון שחדים בתחום הסולם האנושי ותלוים על צוарам של הכוח המוביל. בוגוד לטין שבאה מאו שחרר אותה מחלוקת גדול של המעצורים הקנפו ציוניסטים המייסדים של הodo המודרנית Shirsho את האופי הדמוקרטי מן העידן

הקוולוניאליסטי, וגם הפילוג המוסלמי עם הקמת פקיסטן לא הצליחו עד היום להתחמಡ עם הירושה של הקסטות,(רק הקט של התמאים של כמאה ושמונים מיליון) של חוסר הגבלה של הילודה ושל הסבל של העוני ומחלותייה. תוך עשרים שנה אוכלוסייה תהיה גדולה מזאת של סין ומהאמץ של האליטה המובילה שעדיום שילמו מחירים כדי לפתח את המדינה המורכבה הזאת בלי לפגוע בעקרון הדמוקרטי יודקנו במאיצים גדולים יותר. הרחבותי על הodo משומ שיכולה הפוטנציאלית ומיקומה הגיאופוליטי היהודי יעשה אותה לשחקן חשוב ביותר של השנהם הקרובות.

כאשר אירופי תסימ את התהליך של השלב הפנימי, שבו השקיעו מנהיגיה שנים רבות, ומשאבים לאין סוף היא כבר תהיה משוחררת מן התסביך האמריקאי, הרי היא חייבת לאריקה אם דם בניה ששחררו את האירופאים בשני מלחמות עולם, רהייא תחזר ותשחק תפקיד מרכזי במערכת.

צמיחה

אם נסתכל רק על המאה ועשרים נהרגו כמאה מיליון בני אדם, אין המלחמות הגדולות והקוראות מוסדות הבינ"ל מתרנן היא לנסות להמציא סדר. המלחמה בבחינה זאת היא חלק אימננטי של המערכת